

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců
JUDr. Bc. Kryštofa Horna a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové ve věci

žalobce: **M. K.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2019,
č. j. 036530/2019/KUSK/LPŽPŘ/ZAV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rakovník (dále

jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 1. 2019, č. j. MURA/31642/2018 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 285/2018 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce a byl potvrzen záznam 12 bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče ke dni 26. 4. 2018.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
3. O žalobě rozhodl soud bez jednání, jelikož žalobce ani žalovaný na výzvu soudu nesdělili, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasili, a proto se jejich souhlas s tímto postupem presumuje (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Skutková zjištění plynoucí z obsahu správního spisu

4. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
5. Dne 28. 5. 2018 bylo žalobci doručeno oznámení správního orgánu I. stupně o tom, že ke dni 26. 4. 2018 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů. Následně žalobce podal námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů a navrhl, aby správní orgán I. stupně doplnil správní spis o jednotlivá rozhodnutí, kterými byl žalobce uznán vinným z přestupků podléhajících bodovému hodnocení.
6. Součástí spisu jsou jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém (příkazním) řízení a kopie pokutových (příkazových) bloků o spáchání přestupku:
7. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Příbram, dopravního inspektorátu, ze dne 13. 1. 2015 (dále jen „oznámení ze dne 13. 1. 2015“) žalobce dne 12. 1. 2015 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více. Přílohou je též příslušný pokutový blok.
8. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, územního odboru Svitavy, dopravního inspektorátu, ze dne 9. 3. 2015 (dále jen „oznámení ze dne 9. 3. 2015“) žalobce dne 8. 3. 2015 porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona, neboť za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Přílohou je též příslušný pokutový blok.
9. Podle oznámení Městské policie Svitavy ze dne 22. 11. 2015 (dále jen „oznámení ze dne 22. 11. 2015“) žalobce dne 22. 11. 2015 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h. Přílohou je též příslušný pokutový blok.

10. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odboru služby dopravní policie, oddělení řízení dopravy, ze dne 12. 1. 2016 (dále jen „oznámení ze dne 12. 1. 2016“) žalobce dne 11. 1. 2016 porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona, neboť za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Přílohou je též příslušný pokutový blok.
11. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, odboru služby dopravní policie, ze dne 29. 3. 2016 (dále jen „oznámení ze dne 29. 3. 2016“) žalobce dne 28. 3. 2016 porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona, neboť za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Přílohou je též příslušný pokutový blok.
12. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Rakovník, dopravního inspektorátu, ze dne 22. 12. 2017 (dále jen „oznámení ze dne 22. 12. 2017“) žalobce dne 21. 12. 2017 porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou dopravní značkou v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h. Přílohou je též příslušný příkazový blok.
13. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Vysočina, odboru služby dopravní policie, dálničního oddělení Velký Beranov, ze dne 20. 4. 2018 (dále jen „oznámení ze dne 20. 4. 2018“) žalobce dne 20. 4. 2018 porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona, neboť za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Přílohou je též příslušný příkazový blok.
14. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Vysočina, odboru služby dopravní policie, dálničního oddělení Velký Beranov, ze dne 27. 4. 2018 (dále jen „oznámení ze dne 27. 4. 2018“) žalobce dne 26. 4. 2018 porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona, neboť za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Přílohou je též příslušný příkazový blok.
15. Součástí správního spisu je i výpis z bodového hodnocení řidiče, podle kterého byly žalobci za přestupek ze dne 12. 1. 2015 zaznamenány 3 body a za přestupky ze dne 8. 3. 2015, ze dne 22. 11. 2015, ze dne 11. 1. 2016, ze dne 28. 3. 2016, ze dne 21. 12. 2017, ze dne 20. 4. 2018 a ze dne 26. 4. 2018 pokaždé zaznamenány 2 body. Posledním ze spáchaných přestupků, tj. dne 26. 4. 2018, žalobce přesáhl (i po odpočtu 4 bodů dne 29. 3. 2017) hranici 12 bodů.
16. Prvostupňovým rozhodnutím byly námitky žalobce zamítnuty a současně byly potvrzeny záznamy provedené na základě příslušných pokutových a příkazových bloků. V odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl, že provedl kontrolu záznamů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce), které byly učiněny na základě příslušných oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, resp. oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Uvedl, že zkontroloval též správnost a úplnost vyplněných údajů na pokutových, resp. příkazových blocích a správnost záznamu bodů podle přílohy č. 1 zákona o silničním provozu. Z obsahu bloků správní orgán I. stupně dovodil, že všechny bloky obsahují povinné údaje, přestupkové jednání bylo řádně popsáno, a to včetně právní kvalifikace. Podpisem na

blocích žalobce souhlasil s projednáním v blokovém (příkazním) řízení, a vzdal se tak možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem. Bloky jsou dle správního orgánu I. stupně dostatečným právním podkladem pro zapsání bodů do registru řidičů.

17. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání s argumentací obdobnou té, kterou později uplatnil v žalobě. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

18. Žalobce předně namítá, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky. V odvolání napadal způsobilost podkladů, na jejichž základě byly zaznamenány body do jeho bodového hodnocení, avšak žalovaný neshledal důvod se touto námitkou zabývat. Správní orgány přitom v námitkovém řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů, což žalobce dovozuje z několika rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, jejichž stejnopisy připojil k žalobě. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
19. Žalobce dále brojí proti názoru žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo z vůli orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifičnost rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Z pouhého žalobcova podpisu na pokutovém bloku nelze dovozovat, že by udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.
20. Za dostatečnou žalobce nepovažuje specifikaci porušení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, které bylo v pokutovém bloku popsáno slovy „*telefonování za jízdy*“, protože z uvedeného nevyplývá, zda řidič netelefonoval např. za pomoci tzv. sady hands-free. Dále žalobce uvádí, že z pokutového bloku musí být patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, a tak nepostačí popis „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, neboť je třeba odlišit porušení § 4 písm. c), § 18 odst. 3 nebo odst. 4 zákona o silničním provozu. Z rozhodnutí musí být dále zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Tedy aby bylo možné vyloučit, že byl přestupek spáchán mimo pozemní komunikaci. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno.
21. Žalobce dále na několika stranách žaloby podrobně namítá údajné nedostatky jednotlivých příkazových a pokutových bloků ze dne 26. 4. 2018, ze dne 20. 4. 2018, ze dne 21. 12. 2017, ze dne 28. 3. 2016, ze dne 11. 1. 2016, ze dne 22. 11. 2015, ze dne 8. 3. 2015 a ze dne 12. 1. 2015. Dle žalobce tyto pokutové bloky nepředstavují způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, protože v nich není konkrétně vymezeno protiprávní jednání a není z nich bez důvodných pochybností patrné komu, kdy, kde, za jaký přestupek a kým byla pokuta uložena.

22. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvádí, že žalobní námitky se shodují s námitkami odvolacími, se kterými se vypořádal již v napadeném rozhodnutí. Dále žalovaný uvádí, že žalobce v odvolání nepředložil ani nenavrhoval žádné důkazní prostředky. Rozhodnutí jiných správních orgánů nejsou důkazem nezákonnosti konkrétního pravomocného rozhodnutí o vině. Dle žalovaného je podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu podkladem pro zápis bodů pouze oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Tato oznámení správní orgány obou stupňů přezkoumaly, přičemž neshledaly, že by představovaly podklady nezpůsobilé. Ani u pokutových bloků, které měly správní orgány k dispozici, nebyly shledány žádné nedostatky.

Posouzení věci krajským soudem

23. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *„[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.“* Podle odst. 3 téhož ustanovení *„[s]hledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“*
24. Soud úvodem poznamenává, že žalobce v žalobě opakuje obdobnou argumentaci jako v odvolání, přičemž téměř nijak nereaguje na to, jak se s ní žalovaný vypořádal (viz str. 4 až 8 napadeného rozhodnutí). Žaloba obsahuje v převážné většině žalobní body bez dostatečné míry individualizace a vztahu ke konkrétnímu případu. Často žalobní body dokonce ani nemají podklad ve skutkovém stavu a ve správním spise. Jak správně poznamenal žalovaný ve vyjádření k žalobě, například k pokutovému bloku ze dne 12. 1. 2015 žalobce v žalobě uvádí (a uváděl to samé již v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí), že *„[v] kolonkách 1-4 není přesně zajištěna osoba přestupce, kdy údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není dle popisu uvedeného v předmětném rozhodnutí dostačující.“* S tvrzením žalobce však nelze souhlasit, protože údaje v pokutovém bloku č. E 1886893 jsou vypsány zcela čitelným způsobem a blok obsahuje všechny nutné náležitosti. Z bloku je patrné, že řidičem vozidla registrační značky RZ X, kterým byla v obci Jince dne 12. 1. 2015 v 11:12 h překročena nejvyšší povolená rychlost, byl žalobce (v kolonce č. 1 je čitelně uvedeno „M. K.“), jehož totožnost byla ověřena po předložení občanského a řidičského průkazu. Číslo těchto dokladů jsou čitelně zaznamenána v kolonce č. 4. V kolonce č. 3 je čitelně uvedena adresa místa pobytu žalobce a v kolonce č. 2 nechybí ani údaj o rodném čísle, který dle tvrzení žalobce v bloku zcela absentuje. Žalovaný přitom v napadeném rozhodnutí k danému pokutovému bloku již uvedl, že žalobce byl ztotožněn za pomoci občanského průkazu č. X a řidičského průkazu č. ED X. Shora citované tvrzení žalobce týkající se náležitostí pokutového bloku ze dne 12. 1. 2015 tak – stejně jako mnohá jiná v žalobě uvedená tvrzení týkající se údajných nedostatků jednotlivých bloků – naprosto neodpovídá skutečnosti. Soudu je známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, podle nějž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“*

25. Soud dále konstatuje, že otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 - 40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 - 23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019 - 32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017 - 62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019 - 42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového, resp. příkazního či standardního přestupkového řízení) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.
26. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámeních policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém, resp. příkazním řízení), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového (příkazového) bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém (příkazním) řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
27. V posuzované věci správní orgány postupovaly v souladu s uvedenou judikaturou a vyžádaly si kopie příslušných pokutových a příkazových bloků. Postavily tak najisto, že údaje uvedené v evidenční kartě žalobce odpovídají skutečnostem uvedeným v pokutových a příkazových blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutky byly se žalobcem projednány v blokovém (přestupky spáchané ve dnech 12. 1. 2015, 8. 3. 2015, 22. 11. 2015, 11. 1. 2016 a 28. 3. 2016) a v příkazním (přestupky spáchané ve dnech 20. 4. 2018 a 26. 4. 2018) řízení, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým (příkazovým) blokem a že žalobce pokutové (příkazové) bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem (srov. náležitosti pokutového bloku podle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku a náležitosti příkazového bloku podle § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku). Vzhledem k tomu neobstojí obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
28. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových a příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou

zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 - 87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 - 49). Při zohlednění specifik blokového, resp. příkazního řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných pokutových a příkazových bloků:

29. **Pokutový blok ze dne 12. 1. 2015** (připojený k oznámení ze dne 13. 1. 2015) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště, číslo občanského a řidičského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „12. 1. 2015 v 11:12 hod. obec Jince, sil. II/118 č. p. 185 směr Čenkov řidič s vozidlem překročil rychlost v obci R 50/73/70 km/hod § 18/4 zák. 361/2000 Sb. X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 1000 Kč a podpis přestupce.
30. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 12. 1. 2015 v 11:12 hodin v obci Jince na silnici č. II/118 u domu č. p. 185 ve směru jízdy na obec Čenkov jako řidič vozidla registrační značky X překročil maximální povolenou rychlost v obci o 20 km/h a více. Popis skutku („řidič s vozidlem překročil rychlost v obci R 50/73/70 km/hod“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km/h. Uvedené číselné údaje představují ustálenou zkratku pro maximální povolenou rychlost, naměřenou rychlost a rychlost zjištěnou po zohlednění přípustné odchylky (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018 - 45, či ze dne 11. 2. 2021, č. j. 1 As 502/2020 - 20). Z popisu skutku tedy vyplývá, že po odečtu možné odchylky měření byla vozidlu změřena rychlost 70 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku obcí, číslem silnice a číslem popisným domu, u něhož k překročení rychlosti došlo, vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem s identifikačním číslem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
31. **Pokutový blok ze dne 8. 3. 2015** (připojený k oznámení ze dne 9. 3. 2015) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště, číslo občanského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „8. 3. 2015 ve 12:35 hod Březová nad Svitavou ul. Brněnská u č. p. 122, § 7/1c) z. č. 361/2000 Sb. vzpl., řidič vozidla držel za jízdy v ruce hovorové zařízení X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 500 Kč a podpis přestupce.

32. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 8. 3. 2015 v 12:35 hodin v obci Březová nad Svitavou v ulici Brněnská u domu č. p. 122 při řízení vozidla registrační značky X držel za jízdy v ruce hovorové zařízení, čímž porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku obcí, ulicí a číslem popisným domu, u kterého bylo protiprávní jednání zjištěno, vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem se jménem, příjmením a s identifikačním číslem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
33. **Pokutový blok ze dne 22. 11. 2015** (připojený k oznámení ze dne 22. 11. 2015) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště, číslo občanského průkazu, číslo řidičského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f-4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „10:14 h X překr. nej. dov. rychlosti 64(61)/50 ul. Kpt. Jaroše dne 22. 11. 15 “. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 500 Kč, údaj o místě a datu, kde byla bloková pokuta uložena („ve Svitavách dne 22. 11. 2015“) a podpis přestupce.
34. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 22. 11. 2015 v 10:14 hodin v ulici Kpt. Jaroše ve Svitavách jako řidič vozidla registrační značky X překročil maximální povolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h. Popis skutku („překr. nej. dov. rychlosti 64(61)/50“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km/h. Uvedené číselný zápis představuje údaje o změřené rychlosti, údaj o změřené rychlosti po zohlednění přípustné odchylky a údaj o maximální povolené rychlosti. Z popisu skutku tedy vyplývá, že po odečtu možné odchylky měření byla vozidlu změřena rychlost 61 km/h . Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f-4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku ulicí, na níž k překročení rychlosti došlo, vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena hodnotí, jménem a příjmením, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
35. **Pokutový blok ze dne 11. 1. 2016** (připojený k oznámení ze dne 12. 1. 2016) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště, číslo občanského průkazu, číslo řidičského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „11. 1. 2016, 11:15 hod., Praha 5, ul. K Barrandovu x sjezd Slivenec, směr DC, § 7/1c z. č. 361/2000 Sb. držel v ruce při

řízení hovorové zařízení X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 200 Kč a podpis přestupce.

36. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 11. 1. 2016 v 11:15 hodin v Praze 5 v ulici K Barrandovu u sjezdu na městskou část Slivenec při řízení vozidla registrační značky X držel za jízdy v ruce hovorové zařízení, čímž porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku ulicí (blíže upřesněno údajem o sjezdu na městskou část Slivenec) vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem s hodnotí, jménem, příjmením a s identifikačním číslem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
37. **Pokutový blok ze dne 28. 3. 2016** (připojený k oznámení ze dne 29. 3. 2016) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště, číslo občanského průkazu, číslo řidičského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f/1 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „dne 28. 3. 2016 v 15:35 hod. Litomyšl, sil. I/35, kruhový objezd u ČD § 7/1/c) z. č. 361/2000 Sb. držení hovor. zař. při řízení, RZ: X, P. .“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 100 Kč a podpis přestupce.
38. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 28. 3. 2016 v 15:35 hodin v Litomyšli na silnici č. I/35 na kruhovém objezdu u vlakového nádraží při řízení vozidla registrační značky X držel za jízdy v ruce hovorové zařízení, čímž porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f/1 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku číslem silnice vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem se jménem, příjmením a s identifikačním číslem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
39. **Příkazový blok ze dne 21. 12. 2017** (připojený k oznámení ze dne 22. 12. 2017) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště, číslo řidičského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „dne 21. 12. 2017 v 13:35 hod. Rakovník ul. Plzeňská u čp. 1203 sil. II/229, směr Pavlíkov § 4c z. č. 361/2000 Sb. – překročení stanovené rychlosti DZ v obci 40/57/54 RZ: X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 500 Kč a podpis přestupce.

40. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 21. 12. 2017 v 13:35 hodin v ulici Plzeňská v Rakovníku na silnici č. II/229 u domu č. p. 1203 jako řidič vozidla registrační značky X překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou dopravní značkou v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h. Popis skutku („*překročení stanovené rychlosti DZ v obci 40/57/54*“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, podle kterého je každý při účasti na provozu na pozemních komunikacích povinen řídit se mj. dopravními značkami. Uvedené číselné údaje představují ustálenou zkratku pro maximální povolenou rychlost, naměřenou rychlost a rychlost zjištěnou po zohlednění přípustné odchylky. Z popisu skutku tedy vyplývá, že po odečtu možné odchylky měření byla vozidlu změřena rychlost 54 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku číslem silnice vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho řidičského průkazu a na jeho podpis pod příkazovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na příkazovém bloku označena identifikačním číslem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný příkazový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
41. **Příkazový blok ze dne 20. 4. 2018** (připojený k oznámení ze dne 20. 4. 2018) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště, číslo řidičského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „*dne 20. 4. 2018 v 01:40 h. na D1 139. km směr Praha, RZ X P. § 7/1c) z. č. 361/2000 Sb. – držel v ruce za jízdy hovorové zařízení*“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 200 Kč a podpis přestupce.
42. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 20. 4. 2018 v 01:40 hodin na 139. kilometru dálnice D1 ve směru na Prahu při řízení vozidla registrační značky X držel za jízdy v ruce hovorové zařízení, čímž porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku číslem dálnice vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho řidičského průkazu a na jeho podpis pod příkazovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na příkazovém bloku označena hodnotí, jménem a příjmením, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný příkazový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
43. **Příkazový blok ze dne 26. 4. 2018** (připojený k oznámení ze dne 27. 4. 2018) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „*dne 26. 4. 2018 v 23:30 na D1 km 100 směr Praha, § 7/1c) z. č. 361/2000 Sb. (řidič během jízdy držel v ruce hovorové zařízení) RZ: X*“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 200 Kč a podpis přestupce.

44. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 26. 4. 2018 v 23:30 hodin na 100. kilometru dálnice D1 ve směru na Prahu při řízení vozidla registrační značky X držel za jízdy v ruce hovorové zařízení, čímž porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f1) zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku číslem dálnice vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně data narození a na jeho podpis pod příkazovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na příkazovém bloku označena, jménem, příjmením a identifikačním číslem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný příkazový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
45. S ohledem na výše uvedené soud shrnuje, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových a příkazových bloků nejsou důvodné.
46. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, nebyl jimi žalovaný při svém rozhodování nikterak vázán. Praxe jednoho krajského úřadu může být pro jiný krajský úřad nanejvýš inspirativní, nikdy však výkladově závazná. S žalobcem lze souhlasit pouze potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost účastníků před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s.
47. Zcela nad rámec výše uvedeného se nelze nepozastavit nad obsahem žalobcem předkládaných rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Soud po zběžném seznámení se s obsahem těchto rozhodnutí musí poznamenat, že pokutové bloky byly v uvedených rozhodnutích hodnoceny silně formalisticky. Dle soudu je takový přístup v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, která zapovídá posuzovat pokutové (příkazové) bloky rigidně a naopak zavazuje správní orgány – je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná – akceptovat v blocích i stručné a zkratkovité formulace (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, a ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39). Toto však soud poznamenává pouze jako *obiter dictum*, neboť Krajskému soudu v Praze nepřisluší žalobcem předkládaná rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje jakkoli přezkoumávat.
48. Předmětem další žalobní námitky byl nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových, resp. příkazových bloků žalobce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém (příkazním) řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového (příkazového) bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém (příkazním) řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost pokutového (příkazového) bloku schvaluje. Podpis pokutového (příkazového) bloku rozhodně není pouhou formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010,

č. j. 8 As 68/2010 - 81). Naopak přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má přestupce za to, že údaje uvedené v pokutovém (příkazovém) bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový (příkazový) blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v blokovém (příkazném) řízení a přestupek bude třeba řešit ve standardním přestupkovém řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový (příkazový) blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec mu neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů v něm uvedených. Podepsal-li žalobce pokutový (příkazový) blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho pozdější výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku k zápisu bodů.

Závěr a náklady řízení

49. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
50. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost a ostatně je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. prosince 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu